

Μνήμη του Οσίου Σάββα του ηγιασμένου (5 Δεκεμβρίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας, μέσα στον αναστάσιμο χαρακτήρα της ημέρας, τιμά τη μνήμη ενός από τους μεγαλύτερους εκφραστές του ορθόδοξου μοναχισμού, του Οσίου Σάββα του ηγιασμένου, καθώς και του μάρτυρα Διογένη

Σήμερα πανηγυρίζει ο περίφημος ιστορικός ναός του Αγίου Σάββα στην εντός των τειχών Λευκωσία, ο οποίος παραχωρήθηκε επί Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β΄ ως έδρα της Εξαρχίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Ο Άγιος Σάββας γεννήθηκε το 439 μ.Χ. από ευσεβείς και πλούσιους γονείς. Καταγόταν από το χωριό Μουταλάσκη της Καππαδοκίας και ήταν γιος ευσεβών γονέων, του Ιωάννη και της Σοφίας. Ο πατέρας του ήταν στρατιωτικός και αναγκάστηκε να μεταβεί με τη σύζυγό του στην Αλεξάνδρεια, αναθέτοντας την ανατροφή του μικρού Σάββα στο συγγενή του Ερμεία.

Γρήγορα όμως ο Σάββας δυσареστήθηκε από τη συμπεριφορά των συγγενών του, που φιλονικούσαν για τον τρόπο ανατροφής του. Έτσι, σε ηλικία μόλις δεκαοχτώ χρόνων εγκαταβίωσε σε μοναστήρι, όπου έζησε ασκητικά και διέπρεψε στη μελέτη της Αγίας Γραφής και των λειτουργικών βιβλίων, στην εγκράτεια, την πνευματική κακοπάθεια, την ταπεινοφροσύνη και την υπακοή στο θέλημα του Θεού.

Μεγαλώνοντας, συνδέεται με σπουδαίες μορφές του ασκητικού βίου και με την πάροδο του χρόνου επιδίδεται εντονότερα στη μοναστική ζωή, μένοντας νηστικός για μέρες, και προσευχόμενος σε σπήλαιο.

Τριάντα πέντε ετών πήγε στην έρημο της Ανατολής και συνδέθηκε με τους μεγαλύτερους ασκητές της εποχής, όπως τον όσιο Ευθύμιο το Μέγα. Σύμφωνα με το συναξαριστή, τότε κέρδισε την κατά των δαιμόνων και των θηρίων πλήρη αφοβία.

Σε όλη τη ζωή του οργάνωσε μοναστήρια και καθοδήγησε ανθρώπους που ήταν αποφασισμένοι για τον αγγελικό βίο των μοναχών. Επιτέλεσε πολλά θαύματα προς δόξα Θεού. Υπέστη όμως και την περιφρόνηση και τη συκοφαντία των ανθρώπων, χωρίς να είναι ο αίτιος. Πολέμησε τις αιρέσεις και αναδείχτηκε σε πρόμαχο της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Για την αγιότητα της ζωής του και για τη μεγάλη του φήμη, είχε σταλεί από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων δυο φορές πρεσβευτής στην Κωνσταντινούπολη, προς το βασιλιά Αναστάσιο και έπειτα προς τον Ιουστινιανό.

Σε ηλικία ενενήντα τεσσάρων ετών, το 534 μ.Χ., κοιμήθη οσιακά και ειρηνικά. Το 584 μ.Χ., όταν ανοίχθηκε ο τάφος του Αγίου Σάββα, για να ενταφιαστεί ο Ηγούμενος Κασσιανός, το Λείψανό του βρέθηκε άφθορο. Αρχικά διαφυλάχθηκε στη Μονή του και στη συνέχεια μεταφέρθηκε μέχρι τη Βενετία.

Το 1965 μ.Χ., μετά από ενέργειες του Πατριάρχου Ιεροσολύμων Βενεδίκτου, η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία επέστρεψε το Λείψανο στο

Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και φυλάσσεται έκτοτε στη Μονή του.

Ο τάφος του αγίου Σάββα βρίσκεται στον περίβολο της Λαύρας του Αγίου Σάββα, μέσα στην έρημο της Παλαιστίνης και απέναντι από πολλά σπήλαια-ασκητήρια.

Οι ταπεινοί προσκυνητές λαμβάνουν χάρη και ευλογία από την παρρησία του Οσίου Σάββα, ο οποίος αποτελεί παράδειγμα των υψηλών βαθμίδων ασκήσεως και τελειώσεως εν Χριστώ Ιησού.

Παραμένει τεκμήριο παρηγορίας για τους πιστούς του 21ου αιώνα.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου